

δύναμιν τῆς βαρύτητος· καὶ συντόμως ἡ κίνησις εἰς
αὐτὸν τὸν τόπον, καὶ εἰς τὰ πέριξ εἶναι ἡ μικρο-
τέρα, ἡ δὲ βραδυτέρα, δῶς ἔχει εἰς οὐλάνενα τόπουν
τῇ περιοδικῇ αὐτῇ Κύκλῳ· ἀλλ' ὅταν ἡ κίνησις
εἶναι τόσον ἄνισος, τὰ τόξα ΟΓ, ΓΔ, ΔΑ, πρέ-
πει νὰ εἶναι δύμοιώς ἄνισα, ἀγναλὰ καὶ περιγε-
γραμμένα εἰς ἴσχυς χρόνες.

Ε'ρ. Τώρα καταλαμβάνω, πῶς ὅτω πρέπει νὰ εἴ-
ναι αὐτὸν, διότι ἐγὼ δὲν ἔσοχαζόμην εἰς τὴν ἔλ-
κυσιν τῇ Ήλιᾳ· ἐπειδὴ λοιπὸν αὐτὰ τὰ ἐμβαδὰ
εἶναι πάντοτε ἀνάλογα τοῖς χρόνοις, τοιαὶ Α' α-
ναλογία βαρύτητος, καὶ ἐφελκύσεως χρειάζεται
διὰ νὰ ωροξενήσῃ αὐτὸν τὸ ἀποτέλεσμα;

Α'π. Η δύναμις τῆς βαρύτητος ἐσὶν φέντε αὐτισρόφως
ώς τὰ τετράγ. τῶν ἀποσάσεων τῇ Πλανήτῃ ἀπὸ
τὸν "Ηλιον·" Οθεν ὑποθῶμεν ὅτι αἱ ἀποσάσεις ΣΟ,
ΣΓ, ΣΔ, ΣΑ, εἰσὶν ὡς οἱ ἀριθμοὶ 5, 6, 9,
10· τότε ἡ δύναμις τῆς ἐλκύσεως εἴη ἀν αὐτισρό-
φως ὡς τὰ τετράγ. αὐτῶν 100, 81, 36, 25·
εἰς τρόπον δῆτας ἡ πρέπει εἶναι τετράκις μεγαλυτέ-
ρα εἰς τὸν περιήλιον Ο, ἡ εἰς τὸν ἀφήλιον Α· τοιώ-
τος ἐσὶν ὁ σανθερὸς νόμος ὅλων τῶν Πλανητῶν,
τόσον τῆς ωρώτης, ὅσον καὶ τῆς δευτέρας τά-
ξεως.

Ε'ρ. Τὶ ἡμπορεῖ τινὰς νὰ παρατηρήσῃ ἔτι περὶ τῆς
κινήσεως τῶν Πλανητῶν;

Α'π. Οἱ Πλανῆται, καθὼς τὸ εἶπον, κινήνται πραγ-
ματιωδῶς περὶ τὸν "Ηλιον, ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' ἀ-